

čtvrtek po 3. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 8,26–40

Tady je voda: co brání, abych nebyl pokřtěn?

Čtení ze Skutků apoštolů.

Anděl Páně promluvil k Filipovi: „Vstaň a jdi na jih na cestu, která směřuje z Jeruzaléma dolů do Gazy a vede pustinou.“

On vstal a šel. Právě tehdy přišel do Jeruzaléma jeden Etiopan, komoří a hodnostář u etiopské královny-kandaky, vrchní správce jejího celého pokladu, aby se zúčastnil bohoslužebných slavností. Když se vracel na svém voze, četl proroka Izaiáše.

Tu řekl Duch Filipovi: „Běž a připoj se k tomu vozu!“ Filip tedy přiběhl a slyšel, že čte proroka Izaiáše. Řekl mu: „A rozumíš tomu, co čteš?“

On odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží.“ A požádal Filipa, aby nastoupil a sedl si s ním.

To místo z Písma, které právě četl, znělo: „Jako ovce, když ji vedou na porážku, jako beránek je bez hlesu před tím, kdo ho stříhá, tak ani on neotevřel ústa. Pro jeho ponížení byl zrušen nad ním soud. Kdo pochopí jeho vrstevníky? Neboť bude vzat ze země jeho život.“

Komoří se Filipa zeptal: „Prosím tě, o kom to prorok mluví? O sobě, či o někom jiném?“ Filip se tedy ujal slova a zvěstoval mu radostnou zvěst o Ježíšovi, a vycházel přitom od onoho místa z Písma.

Jak tak jeli cestou, přišli k jakési vodě. „Podívej se – tady je voda!“ zvolal komoří. „Co brání, abych nebyl pokřtěn?“

A poručil, aby se vůz zastavil. Pak oba, Filip i komoří, sestoupili do vody a Filip ho pokřtil. A když vystoupili z vody, Duch Páně uchvátil Filipa, takže ho už komoří nespatriil. Jel tedy dále svou cestou a radoval se. Filip se pak objevil v Azotu. Procházel krajem a všude v městech hlásal radostnou zvěst, až došel do Césareje.

Žl 66,8–9.16–17.20

Odp.: Jásejte Bohu, všechny země!

nebo: Aleluja.

Velebte, národy, našeho Boha
a rozhlašujte jeho chválu!

On dal život naší duši,
nedopustil, aby klopýtaly naše nohy.

Pojďte, slyšte, všichni bohabojní,
chci vyprávět, co prokázal Bůh mé duši.
Svémi ústy jsem k němu volal,
velebil jsem ho svým jazykem.

Bůh buď veleben,
že neodmítl mou prosbu,
že mi neodňal svou lásku.

Zpěv před evangeliem: Jan 6,51

Aleluja. Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe, praví Pán; kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Aleluja.

Evangeliium: Jan 6,44–51

Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl zástupům:

Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: „Všichni budou vyučeni od Boha.“

Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný.

Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel.

Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“